

[Gunner Baunsgaard.]

igangværende børnetandklinikker må være galimatias. Mon dét er drøftet med én eneste ansvarlig tandlæge? Det tror jeg ikke.

Som ministeren bemærkede, har vor generation ikke haft de muligheder for tandpleje, som vi i dag kan tilbyde børnene. Netop på det punkt, som vi behandler her, kan vi socialt være med til at hjælpe vore børn ud af nogle psykiske problemer, som vi har måttet leve med, og jeg vil advare imod, at man slækker på de krav, der ligger bag vedtagelsen af loven om børnetandplejen. Det er alt for kortsigtede tanker, der ligger bag de to lovforslag, og jeg vil gerne give fuld støtte til indenrigsministerens oplæg.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. 131 (om ændring af lov om børnetandpleje) har ordet.

Jacob Sørensen (V):

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke en vis skuffelse over den behandling, som vort forslag har fået her i tinget nu. Jeg havde ventet noget mere tilslutning til disse tanker. Det kunne for mig se ud, som om man slet ikke har forstået, hvad det er, vi fra venstres side vil med forslaget, og det kunne jeg jo så sige mig selv, at vi måske har gjort for lidt ud af bemærkningerne og af fremsættelsestalen.

Jeg er også en lille smule forbavset over, at ministeren er så afvisende. Jeg mindes jo endnu ministerens reaktion, da vi drøftede disse problemer i Ribe kommuneforening i 1972, men situationen har måske ændret sig siden.

Det, vi vil med forslaget, er ikke en forringelse. Tværtimod er det en forbedring. Vi ønsker ikke dispensationssystemet bibeholdt. Vi ønsker det ophævet snarest muligt og erstattet af noget, der er bedre, noget, der er lige så godt som det, der fungerer i de kommuner, der har en kommunal tandpleje. Det mener vi kan etableres, og vi mener endda, at der i visse tilfælde er muligheder for at gøre det bedre. Med hensyn til det, der er mulighed for at gøre bedre, kan jeg nævne, at hvis man baserer det på et fællesskab mellem offentlig tandpleje og privat praktiserende tandplejevirkksomhed, så kan man i en række tilfælde opnå dette, at bar-

net kan beholde den samme tandlæge hele vejen igennem, altså en hustandlæge, om man må bruge det udtryk, og det er noget, som i hvert fald visse tandlæger lægger megen vægt på. Jeg er sikker på, at forældrene gør det samme, når de bliver stillet over for det.

Vi har forestillet os en ordning, hvor aftalen skulle være så fast, at man var sikker på, at børnene blev bragt til tandlægen på samme måde, som de vil gøre, hvor en kommune træffer aftale med en anden kommune om at bruge den anden kommunes klinik. Det må kunne gøres på samme måde. Vi har hos os i hvert fald tillid til, at de privatpraktiserendes kvalifikationer er lige så gode som de offentligt ansattes. Det er kun et spørgsmål om at sikre, at børnene kommer til tandlægen, og at de holdes under kontrol, og det må kommunen sikre enten gennem skolevæsenet eller på anden måde, men formentlig gennem skolevæsenet. Det vil være den bedste og mest hensigtsmæssige måde, også for at få børnene til tandlægen uden at genere skolearbejdet mere end højst nødvendigt.

Hvis man vil være med på dette forslag, vil man kunne opnå en mere fleksibel løsning, hvor kommunerne så i det omfang, der vil være mulighed derfor, kan tage forskellige hensyn.

Og når der siges noget om, hvordan den nuværende dispensationsordning fungerer, så er vi da slet ikke blinde for, at den dispensationsordning, vi har nu, ikke er tilfredsstillende, og at resultaterne er blevet ringere end ved almindelig offentlig tandpleje; det er i og for sig ikke unaturligt. Men den var jo også tænkt som en forholdsvis midlertidig foranstaltning. Vore tanker går mere på det lange sigt og slet ikke på det korte sigt, som hr. Gunner Baunsgaard nævnte.

Vi vil lave en permanent ordning og give kommunerne mulighed for at tilrettelægge det på en anden måde end just ved selv at anskaffe klinikker. Når vi tænker os nogle år frem i tiden, hvor børnetandplejen er udvidet til det, den skal udvides til — vi kender endnu ikke grænserne, men vi har vel en formening om, at aldersgrænsen stadig vil vokse — så vil det i tyndtbefolkede egne være således, at der vil blive en meget lille portion tandlægearbejde for de privat-